

pels excrements o el moc nasal, tenen necessitat per a viure en un altre coniller, passar quan menys una setmana a l'aire.

Per consegüent, si els conillers es netegen dues vegades per setmana es trenca el cercle evolutiu del paràsit, ll'urant-se els conills d'una nova infecció.

Els conillesr han d'ésser conservats sempre secs.

Es bó mantenir els conills una temporadeta a régim sec, a base de segó, garrofes, moresec, o bé aufals sec. També és bó posar-hi salicitrat de sosa a l'aigua.

ISIDRE DE CLARAMUNT

Corpus-Patum

Fa gràcia que algú motegi els catalans de mercaders i realistes, quan hem tingut imaginació suficient per a empescar-nos coses així d'inefables com el Corpus bergadà, audàcia suprema de música i llum projectada intrèpidament vers l'absolut. Audàcies d'aquesta mena són quelcom més que quimeres reeixides. Han d'ésser per força la plasmació en cantells vivents—música, gest i color—de l'ànima total d'un poble fort que guarda, després de la brega, vitalitat de sobres per posar-se a dançar als ulls de Déu i abrandar fogueres de fe guspirejant.

El nostre Corpus—la Patum—és una estrebada coratjosa per foradar al cel, una catedral, diguem-ne dinàmica, de sons i d'espurnes, al centre de la qual—cogui al qui cogui—una Custòdia lluu sobre el murmurí profund de les generacions passades esvaïdes.

Val la pena de fer dançar els diables a la plaça pública, si no és per Déu? El laïcisme no pot entusiasmar-se, car l'entusiasme supósa que hom ha pres partit: per Déu o pel diable. Posat en el compromís de fer una Patum, hi ha raons per creure que és sortiria del pas amb una gramola i quatre pallassos de circ.

Jo no se si els nostres avis eren més artistes que nosaltres, però és indiscutible que eren més creients i aquesta és la clau dels enigmes. La fe ja indestruable de la vida, era la sang de les democràcies catalanes i l'aglutinant de la nostra ciutadania. Ella explica aquestes empentes col·lectives d'un poble viril que afirmant Déu, s'afirma ell mateix. Per Corpus, cert, tot volta entorn del Misteri però hi volten sobretot els «cavallets» i l'«Aliga», les glòries i els símbols de la Patria, àgilment estilitzats. Els sentiments de fé i pàtria formen, doncs, una síntesi viva que esclata al capdevall, impetuosament, en música i dança. Ací es realitza un cop més aquella fusió perfecta del dogma i de la vida que ha modelat decisivament l'ànima catalana amb trets racials vivíssims que és pecat desfigurar.

PASTELERIA I
CONFITERIA

DROGUERIA, COMESTIBLES

: I OLIS PURS DE OLIVA :

DE

ANTONI GENDRAU

CIUTAT, 26

BERGA

La Patum és un fet consumat, millor, que ha d'anar-se consumant indefinidament perquè les seves idees medul·lars són sempre joves. Per aconseguir que la Patum esdevingui un fòssil, no hi ha com analitzar el seu nucli vital. D'aquesta feina negativa, el laïcisme, destructor com ell sol, és el més indicat per deseixir-se'n amb èxit. La cosa és fàcil (?): desconnectar el Corpus de Crist o la Patum del Corpus. Amb el canvi ens guanyarem una mitologia extravagant que no podrà evadir-se del grotesc.

Però a Catalunya abunda encara un esquerrisme